

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1079/2491

อัยการชลบุรีโจทก์ นายทวี ติมพรุสภานนท์จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 84, ป.วิ.อ. มาตรา 192, กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 224, กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 229, กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 314, กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 319

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยเป็นเจ้าของพนักงานมีหน้าที่จดจำนวนฝิ่นที่ร้านค้าต้องการซื้อจากรัฐบาล ลงในแบบ ผ.1/23 โจทก์หาว่าจำเลยจดจำนวนฝิ่นเป็นความเท็จลงในแบบ ผ.1/23 เกินจากจำนวนที่ร้านค้าประสงค์จะซื้อ แต่โจทก์ไม่ได้นำสืบถึงจำนวนฝิ่นที่ร้านค้าประสงค์จะซื้อ จึงลงโทษจำเลยฐานนี้ไม่ได้การที่จำเลยเขียนตัวเลขในบัญชีแบบ ผ.1/2 ซึ่งจำเลยมีหน้าที่เป็นผู้ลงบัญชี โจทก์หาว่าจำเลยปลอมโดยแก้ไขข้อความ 2 แห่งคือขีดฆ่าเลข 8 เขียนทับเป็นเลข 16 แห่งหนึ่ง และอีกแห่งหนึ่งขีดฆ่าเลข 7 ออก เขียนเลข 15 ลงไปแทน การกระทำทั้งนี้ อาจเป็นความผิดฐานปลอมหนังสือก็ได้ ถ้าการขีดฆ่าแก้ไขอยู่ในอำนาจของจำเลยที่จะกระทำลงไป และการกระทำลงไปโดยเจตนาปลอมให้ผู้อื่นหลงว่าเป็นของแท้ ถ้าการขีดฆ่าแก้ไขอยู่ในอำนาจของจำเลยที่จะกระทำลงไป จำเลยไม่เจตนาปลอม แล้วการกระทำเช่นนั้นไม่เป็นการปลอมหนังสือ การนำสืบไม่ปรากฏว่า การขีดฆ่าไม่อยู่ในอำนาจของจำเลย กลับปรากฏว่า การขีดฆ่าทำหายบายๆ ไม่เจตนาพรางใคร การกระทำของจำเลย จึงไม่มีผิดฐานปลอมหนังสือ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า 1. จำเลยเป็นเจ้าของพนักงานทำความผิดในตำแหน่งหน้าที่ คือจดจำนวนฝิ่นเกินจากจำนวนที่ร้านค้าประสงค์จะซื้อ จำเลยจดลงในแบบส่งจ่ายฝิ่น ผ.1/23 เนื้อความจดลงนั้น จำเลยรู้อยู่แล้วว่าเป็นเท็จ ทั้งนี้อาจเกิดความเสียหายแก่รัฐบาลและเอกชน 2. จำนวนฝิ่นตามใบส่งจ่ายอันเป็นจำนวนเกินนั้น มีอยู่ 8,550 กรัม ฝิ่นจำนวนที่เกินนี้ จำเลยสมคบกันยกยอกเอาเป็นประโยชน์ส่วนตัวของจำเลยเสีย 3 จำเลยปลอมหนังสือสำคัญในราชการโดยแก้ไขข้อความในบัญชีแบบ ผ. 1/2 คือแห่งหนึ่งขีดฆ่าเลข 8 เขียนทับลงไปเป็น 16 อีกแห่งหนึ่งขีดเลข 7 ออก เขียนเลข 15 ลงไปแทน ขอให้ลงโทษจำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นเห็นว่าจำเลยปลอมแบบ ผ. 1/2 ซึ่งเป็นหนังสือราชการมีความผิดตามมาตรา 224 กฎหมายลักษณะอาญา ให้จำคุก 6 เดือนข้อหาอื่นให้ยกฟ้องโจทก์ จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์เห็นว่าจำเลยจดจำนวนฝิ่นในแบบ ผ. 1/23 เกิน 5 ครั้ง เป็นความผิดตามมาตรา 230 กฎหมายลักษณะอาญา ส่วนการแก้แบบ ผ. 1/2 เป็นความผิดตามมาตรา 229 ให้จำคุก 7 ปีจำเลยฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า เมื่อคำนวณค่าฝิ่นต้องการรับฝิ่นจากรัฐบาลไปจำหน่าย ก็มาบอกกับจำเลยถึงจำนวนฝิ่นที่ต้องการ จำเลยจดจำนวนฝิ่นนั้นลงใน แบบ ผ. 1/23 โจทก์หาว่าจำเลยจดจำนวนฝิ่นเป็นความเท็จลงในแบบ ผ. 1/23 เกินจากจำนวนที่ร้านค้าประสงค์จะซื้อ แต่โจทก์ไม่ได้นำสืบถึงจำนวนฝิ่นที่ร้านค้าประสงค์จะซื้อเท่าใดแน่จึงลงโทษจำเลยในฐานนี้ไม่ได้บัญชีรายได้แบบ ผ. 1/2 เป็นบัญชีซึ่งทางราชการตั้งขึ้นและยังใช้อยู่ จำเลยมีหน้าที่เป็นผู้ลงบัญชีนี้ โจทก์ฟ้องหาว่าจำเลยปลอมโดยแก้ไขตัวเลข 2 แห่ง จำเลยขีดฆ่าเลข 8 เขียนทับเป็นเลข 16 แห่งหนึ่ง และขีดฆ่าเลข 7 ออก เขียนเลข 15 ลงไปแทน การกระทำทั้งนี้อาจเป็นความผิดฐานปลอมหนังสือก็ได้ ถ้าการขีดฆ่าแก้ไขใหม่อยู่ในอำนาจของจำเลยที่จะกระทำลงไปโดยเจตนาปลอม

ให้ผู้อื่นหลงว่าเป็นของแท้ ถ้าการขีดฆ่าแก้ไขอยู่ในอำนาจของจำเลยที่จะกระทำลงไปจำเลยไม่
เจตนาปลอม และการกระทำเช่นนั้นไม่เป็นปลอมหนังสือคดีนี้ การนำสืบไม่ปรากฏว่า การขีดฆ่าไม่
อยู่ในอำนาจของจำเลยกลับปรากฏว่า การขีดฆ่าทำหายาบ ๆ ไม่เจตนาพรางใคร การกระทำของ
จำเลยจึงไม่มีผิดฐานปลอมหนังสือพิพากษากลับ ยกฟ้อง

องค์คณะ

ศิลปสิทธิวิจิตร · ประมูล สุวรรณศรี · นาถปรีชา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1079/2491>